

podstatě věci nic, že žalovaný odstranění této vady zvlášť připověděl, pokud se týče dodání typového osvědčení (certifikátu) na žalobcovo naléhání sliboval. Pokud jde o zánik nároku před podáním žaloby, jest předeslati, že žalovaný jest obchodníkem a že proto jest případ posouditi podle obchodního práva (čl. 273 odstavec první, 274 odstavec první a 277 obch. zák.). Měl tudíž žalobce žádati zrušení smlouvy a vrácení kupní ceny ve lhůtě šesti měsíců stanovené čl. 349 odstavec první obch. zák. Jak patrně z potvrzení kupu, byl automobil vyzkoušen a převzat dne 1. prosince 1926 a vada byla zřejmá. Končila tudíž lhůta dnem 1. června 1927, a kdyby se i připustilo, že počátek lhůty byl odsunut do 30. června 1927, kteréhož dne žádal žalovaný žalobce za trpělivost, tedy za poshovění, anebo až do 3. prosince 1927, kterého dne končila korespondence mezi stranami dopisem z tohoto dne, v němž trvá žalobce na dodání certifikátu, nejpozději dne 30. prosince 1927, pokud se týče dne 3. června 1928. Žaloba však byla podána teprve dne 25. května 1929, a jelikož zánik práva pro uplynutí lhůty byl namítán, při čemž na tom nezáleží, že žalovaný, jsa mylného mínění, že případ jest posouditi podle občanského práva, namítl zánik žalobního nároku místo jeho promlčení (čl. 349 odstavec druhý obch. zák.), měla žaloba býti zamítnuta jako promlčená. Při tom se k příslušným vývodům dovolací odpovědi podobá, že jde na vrub příjemce, když, ač mu hrozilo promlčení podle čl. 349 druhý odstavec obch. zák., neuplatnil v zákonné lhůtě nároky ze správy a, důvěřuje slibům dodavatele, trpěl průtahy v odstranění vady (srov. rozh. uveř. ve sb. n. s. pod čís. 8094). Ustanovení § 918 obč. zák., správně čl. 355 obch. zák., jemuž ostatně neodpovídá ani žalobní žádání »o zrušení smlouvy a vrácení kupní ceny«, na tento případ nelze použiti, jelikož koupený automobil byl žalobci dodán bez průtahu, ale byl mu, jak doličeno, dodán automobil vadný, pročež lze případ posouditi jen podle předpisů o správě.

Čís. 11324.

Advokátní tarif.

Přirážku za společenství lze počítati i v nesporném řízení, ale jen z položek, jež jsou uvedeny v prvním oddílu (A) advokátní sazby. Výrazem »v nesporném v ů b e c« míní se v § 7 (2) adv. tarifu jen nesporné řízení s o u d n í, nikoliv výkony mimo soudní řízení.

Není závady, by na výkony mimo soudní řízení nebylo použito podle dohody stran advokátního tarifu; nepřisluší však přirážka podle § 7 (1) adv. tarifu z položky účtované za sepsání tržní smlouvy.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1932, Rv I 1986/30.)

Žalobkyně prodala žalovaným Hugonu F-ovi a Kláře Sch-ové dům. Žalovaní se zavázali, že zaplatí rukou společnou a nedílnou mimo jiné i útraty a výlohy spojené se sepsáním, vyhotovením tržní smlouvy, zejména i palmární účet advokáta Dr. P-a výhradně ze svého, pokud se

týče, že platy ty nahradí straně prodávající. Dr. P. započítal v palmárním účtu též 10% přírážku za druhého společníka. Ježto se žalovaní zdráhali palmární účet zaplatiti, domáhala se žalobkyně na nich zaplacení žalobou, o niž tu jde. Žalovaní vznesli proti žalobě řadu námitek, z nichž přichází v úvahu jen ta, že Dr. P. nebyl oprávněn účtovat 10% přírážku za druhého společníka. Procesní soud první stolice nepřisoudil žalobkyni účtovanou 10% přírážku za druhého společníka. Odvolací soud v tomto směru napadený rozsudek potvrdil. Důvody: Odvolacímu soudu jest řešiti právní otázku, zda Dr. P. v palmárním účtu za práce konané straně žalující účtoval právem 10% přírážku za společenství a za převzetí vkladní knížky. Účet palmární týkal se zastupování nynější žalobkyně při prodeji domu nynějším žalovaným jako společným kupitelům domu, šlo tedy o věc nespornou. Podle § 7 vládního nařízení ze dne 3. května 1923, čís. 95 sb. z. a n. náleží advokátovi, jsou-li na té neb oné straně společníci v rozepři, za každého společníka, prvního nepočítajíc, další odměna ve výši 10% použitých položek prvního oddílu (A) sazby, nejvýše však 100% a jest tohoto ustanovení použití obdobně i v řízení nesporném. Z ustanovení toho vyplývá, že tuto přírážku ze společenství lze počítati jen z položek prvního oddílu (A) advokátní sazby. Soud první stolice právem proto zaujal právní názor, že žalobkyni nepřísluší nárok na přírážku za společenství z položek účtu Dr. P., které účtovány byly vyšší částkou než stanoví oddíl A advokátního tarifu, k čemuž jest dodati, že přírážka ta nepřísluší ani z odměny za úkony, které v oddílu tarifu A vůbec nejsou uvedeny. Ovšem při takových výkonech, které v oddílu A tarifu jsou uvedeny a účtovány byly částkami v tarifu uvedenými, přírážka za společenství advokátu přísluší i v řízení nesporném. Podotknouti třeba, že advokátní tarif platí vůbec jen pro výkony v řízení soudním a rozhodčím (§ 2 zákona ze dne 18. února 1921, čís. 78 sb. z. a n. a § 1 shora cit. vlád. nař.). Výkony při smlouvě tržové nejsou výkony v řízení soudním ani rozhodčím, avšak není pochyby, že advokátního tarifu i mimo řízení soudní jest obdobně použití na výkony, za něž odměna v tarifu jest stanovena, zvláště an soud zjistil, že se strany shodly, že Dr. P. bude účtovat 1% z tržové ceny za sepsání smlouvy a odměnu tarifální za úkony ostatní ke kupu se vztahující. Podle těchto hledisek jest posouditi položku 10% přírážky, účtovanou v palmárním účtu a soudem prvním nepřisouzenou. Tu jest v první řadě patrné, že nepřísluší přírážka ta z položky 11.000 Kč účtované za sepsání smlouvy tržové, poněvadž odměna za tento výkon v tarifu vůbec nepřichází; mínění odvolatelky, že přírážka za společenství náleží advokátovi vůbec za výkony, které nespádají ani do oddílu B a C sazby advokátního tarifu, jest v rozporu s výslovným ustanovením § 7 cit. vlád. nař.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolání žalobkyně.

D ů v o d y:

Odvolací soud vyložil ustanovení § 7 odst. 2 advokátního tar. tak, že lze přírážku za společenství počítati i v řízení nesporném, avšak jen

z položek, které jsou uvedeny v prvním oddílu (A) advokátní sazby, a že proto nepřísluší nárok na tuto přírážku z položek uvedených v účtu Dra P-a, které byly účtovány vyšší částkou, než stanoví oddíl A advokátního tarifu, jakož i že nepřísluší ani z odměny za úkony, které v oddílu tarifu A nejsou vůbec uvedeny. Názor ten odpovídá doslovu a duchu onoho ustanovení, v němž poukazují zejména slova »totéž platí obdobně«, jimiž začíná druhý odstavec § 7, na to, že i v řízení nesporném platí, co jest vysloveno v prvním odstavci tohoto ustanovení, totiž že náleží advokátu za každého spolčnicka, prvého nepočítajíc, další odměna ve výši 10% použitých položek prvého oddílu A sazby. Mylný jest proto názor dovolatelky, že slovo obdobně, uvedené v onom ustanovení, značí, že v nesporném řízení platí 10%ní přírážka za každého dalšího spolčnicka vůbec, tudíž i v nesporném řízení mimosoudním. Výrazem »v nesporném vůbec«, jímž se končí doslov onoho ustanovení, míní zákonodárce jen činnost soudu, spadající do oboru nesporného řízení, a proto nesporným řízením podle tohoto ustanovení míní se jen nesporné řízení soudní, jak tomu nasvědčuje i doslov § 1 zákona ze dne 18. února 1920, čís. 78 sb. z. a n. V souzeném případě nešlo o výkony v řízení soudním, nýbrž šlo jen o výkony při smlouvě tržové, tedy o výkony mimo soudní řízení. Leč přes to nebylo závady, by se nepoužilo na výkony ty advokátního tarifu, any se strany, jak zjistily nižší soudy, dohodly, že bude Dr. P. účtovat za ostatní úkony, kupu se týkající, mimo sepsání smlouvy tarifální odměnu. Přihlíží-li se k zásadám uvedeným shora o tom, kdy lze použití ustanovení § 7 odst. 2 advokátního tarifu, nepřísluší žalobkyni přírážka 10% z položky 11.000 Kč, účtované za sepsání tržové smlouvy, ani z toho důvodu, že odměna za tento výkon v tarifu vůbec nepřichází. Za tohoto stavu věci nebylo se odvolacímu soudu třeba zabývatí řešením otázky, co bylo umluveno mezi stranami ohledně útrat smlouvy, čímž pozbývá význam i výtka dovoláním v tom směru uplatňovaná.

Čís. 11325.

Pojišťovací smlouva.

Stanovily-li pojišťovací podmínky, že životní pojištění počíná sice dnem uvedeným v pojistce, že jest však podmíněno a stává se účinným teprve, až pojistné s vedlejšími poplatky bylo zapláceno, stalo se pojištění, mohlo-li se placení pojistného podle pojišťovacích podmínek státi ve lhůtách, účinným již zapravením splátky.

Měla-li pojišťovna při prodlení v zapravení (splátky) prvé premie právo bud' premii soudně vymáhati, anebo, pokud zaplacení premie nebylo provedeno, zrušiti pojišťovací smlouvu bez výpovědi, pojišťovna však neučinila to ani ono, nemůže, dostavila-li se zatím pojistná příhoda, odmítati výplatu pojistného, nýbrž musí přijmouti dodatečné zaplacení dospělé (splátky) premie od obmyšleného, jímž tento nabývá práva na plnění pojišťovny.

Ustanovení § 7 poj. řádu dosud neplatí.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1932, Rv I 2015/30.)